

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žaliteljeva žalba podnesena je protiv presude Općeg suda od 9. veljače 2017. u predmetu T-16/16, u kojoj je Opći sud ispitaio uvjete koji se odnose na prikaz dizajna radi utvrđivanja datuma podnošenja, konkretno što se tiče prijave za registraciju dizajna br. 002683615-0001 i 002683615-002 (čaje).

Pobijana presuda Općeg suda povrjeđuje odredbu iz članka 46. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 6/2002, u vezi s člancima 36. i 38. iste uredbe, jer je Opći sud presudio da iz smisla i svrhe tog pravila proizlazi da prijave za registraciju ne treba smatrati prijavama za registraciju dizajna Zajednice ako Ured smatra da postoji nesigurnost ili nejasnoća u pogledu predmeta zaštite prijavljenog dizajna. Međutim, iz važnosti datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna za njezina podnositelja proizlazi da prikaz dizajna ne treba biti podvrgnut strogim zahtjevima i da članak 36. stavak 1. točka (c) zahtijeva samo fizičku prikladnost prikaza dizajna za umnožavanje radi priznanja datuma podnošenja u smislu članka 38. Uredbe br. 6/2002.

Suprotno onome što smatra Opći sud, ništa drugo ne proizlazi ni iz članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002, u vezi s njezinim člankom 10. stavkom 1. točkom (c) i člankom 10. stavkom (2). Budući da iz tih odredbi proizlazi da prikaz dizajna treba biti dostatne kvalitete kako bi se jasno razlikovale sve pojedinosti predmeta za koji se zahtijeva zaštita, i te se odredbe odnose samo na fizičku prikladnost prikaza dizajna za umnožavanje. To je osobito tako uzimajući u obzir da samo podnositelj prijave za registraciju određuje njezin predmet odnosno ono u odnosu na što zahtijeva zaštitu. Naposljetku, konačan doseg zaštite dizajna jedino i isključivo utvrđuje sud koji odlučuje u postupku zbog povrede prava.

Ako registracija dizajna može pobuditi pravne dvojbe glede njegova prikaza, ona može biti odbijena, ali to ne može biti slučaj s priznanjem datuma podnošenja prijave za registraciju koji je vrlo važan za njezina podnositelja zbog odredbi o prvenstvu prve prijave iz članka 4. stavka A. Pariške konvencije.

U tim okolnostima Opći sud nije uzeo u obzir nedvosmislen tekst različitih pravila u članku 46. stavcima 2. i 3. Na temelju članka 46. stavka 2. Uredbe br. 6/2002, prijava se neće smatrati prijavom za registraciju dizajna samo ako se nedostaci prijave tiču uvjeta navedenih u članku 36. stavku 1. te uredbe. Međutim, kad je riječ o prikazu dizajna, članak 36. stavak 1. navedene uredbe zahtijeva samo da taj prikaz bude prikladan za umnožavanje. U skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe br. 6/2002, svi ostali nedostaci, osobito oni koji proizlaze iz primjene Uredbe 2245/2002, mogu, nakon prethodnog priznanja datuma podnošenja, uzrokovati samo odbijanje prijave. To proizlazi iz upućivanja sadržanog u članku 46. stavku 3. na članak 45. stavak 2. točku (a), u vezi s člankom 36. stavkom 5. Uredbe br. 6/2002.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) –
Ramazan Dündar i dr. protiv Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Predmet C-253/17)

(2017/C 300/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Tuženik: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Predsjednik Suda Europske unije odredio je odlukom od 20. lipnja 2017. brisanje ovog predmeta iz upisnika.
